

Mina Esteve o de la Frau

Cercs

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: A l'extrem nord del municipi, a la zona de Sant Corneli.
Emplaçament En el pendent de la muntanya que conforma el vessant sud del torrent de la Frau

Coordenades:

Latitud: 42.18888
Longitud: 1.85746
UTM Est (X): 405657
UTM Nord (Y): 4671379

Classificació

Número de fitxa 08268 - 188
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Obra civil
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: El sediment i la vegetació van cobrint les restes que conformen la mica Esteve.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: 08268A005000320000HY
Autoria de la fitxa Sara Simon Vilardaga
Data de registre de la fitxa: dg., 12/06/2016 - 02:00

Descripció

Les restes visibles de la mina Esteve són bàsicament un desguàs de la mina, format per una obertura en arc en pedres que dona pas a l'interior d'una curta galeria coberta amb volta de canó feta bastida en pedres. Aquest desguàs és situat sota un dipòsit de carbó. El dipòsit de carbó, molt cobert de vegetació, està format per murs de pedra, bastit arrambat al mateix terreny; aquest dipòsit era el punt de recepció del carbó que baixava a través del cable aeri de la mina Alfonso al nivell Esteve, punt a partir del qual era traslladat amb les vagonetes cap al pla inclinat. La bocamina Esteve es troba situada al costat del dipòsit, tot i que avui dia no és visible degut al sediment i vegetació que s'hi ha acumulat.

Observacions:

El desguàs de la mina sovint s'ha confós amb la bocamina.

Història

La mina Esteve (o Frau) està situada a una altitud de 876 m, a la dreta del torrent de la Frau, entre les mines de Sant Josep i Alfons. Fou explotada entre els anys 1886 i 1919. Fou una de les primeres mines que es va electrificar.

Els primers en explotar de la mina van ser l'empresa Garavetti, Vellino, Bovio i Cia, coneguts com els italinans, entre els anys 1885 i 1888, encara que n'era propietari l'empresa Ferrocarril y Minas de Berga. Aquesta empresa se la va vendre junt amb la resta de propietat al Sr. José E. de Olano y Loisaga el febrer de 1895, el qual era el principal accionista de D.G.E. de Olano. Amb la constitució de la societat Carbons de Berga S.A., es va continuar l'explotació de la mina fins al seu tancament, cap a l'any 1919.

Bibliografia

- BOIXADER, A. i SERRA, R. (2007): Viure al peu de la mina. Les colònies mineres de Cercs, Cercs i Manresa, Consorci Ruta Minera i Zenobita edicions.
- HAUSMANN, C. (2009): Carbó de pedra. Un món que desapareix. Vol. II: Segona part de la història de Carbons de Berga, SA, Berga, Consell Comarcal del Berguedà.
- MASDÉU, R. (2007): Cinquanta anys del Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears, Barcelona, Col·legi Oficial d'Enginyers Tècnics de Mines de Catalunya i Balears.
- SOLER I RIBA, R. i ORIOLA I CASÒLIVA, J. (1997). Relleu Fotogràfic de les mines del Berguedà. Fotocomposició i impressió: Berimprès, S.L., Berga.
- S/A.: El carbó (una proposta interdisciplinària ESO), Terrassa, Museu de la Ciència i de la Tècnica de Catalunya.

